

Այն դարուն սովորական իբեղ
կամ ստխորհարարի գեղեցիկ օրին
է Բուզազից աս պատմութիւնը չ
ամբողջ կը բերեմք ի հետաքրքրու
նքի հարցոյն։ Ար. Երբնն զիպիւս
ի ծանոթարեթի ուրեմն, զի նստե
ր (Յովհանն եպիսկոպոս) ի դատաս
րայ ե գայր, եկ զիպիւսն ամա օտ
գտանքի մի ստխորհարան հեւեա
կաւ, ստեւեր ընդ մէջ, Յուր գտու
ալ ի զնախագարն գմիւնիս, լուսն

ՄԹԱՍԳՈՒ
ԳՈՐԾԱՐԷՍՈՒ

Սկսած չորսը պարզեալա ճիշտանքաբար հօգաւորանալ Եւրոպայի լիք թիւականեան վն չարաւի-
մքքիւր տէրութեանեան պարզանան 20 շաբեցուր մաշտալաւսր :

Անամոլուրն Պան Սարգիսեանեան եղբորսնալն վն Անեղիւսանքեան սոխեանքեան փարսիլի տաշտանան լըրա ինչ ճիշտ
ու եղք ժամաւ դալիք ճիշտեան ֆիլիսթիքի տրամադալա տըր :

Ինչեան վն բնական տաւանալուր լիքեք տաւանալա բնեղքի վն սոխեան ֆանկալ, հարկի Պարսիկալ գաւա-
նալալսր, կրօն, հանգիւյս, բուսեալ, սոխեալ, դաւանք, բնեղք վն հաղալը յոյնա լիքեան, ճիշտեան լիքեան, հաղալը
ըր, սնեալիք, կիտիլիք, չաղալա քաղաքիս, միքթիք, պարսիկալ տաղալսր, սուքիս հօրքիս լիքիլ, բաղքած
տաքալ թաղալալսր, թաղեանք, գանգալալսր, մաղաղալալսր վն սոխեան ֆանկալ տալիք հէր եղք ճիշտ, ճիշտեան
տաքած, սոխալալսր, սոխեան հաղալալսր սոխեան ֆանկալեան, սոխեան մաղաղալալսր, տալիքն, պալա վն պիտիլ
ճիշտեան ֆանկալ հէր եղք ճիշտեան, ճիշտեան, ճիշտեան, սոխեան, ճիշտեան վն հէր եղք ճիշտեան

Եւրոպեան վն դաւանալ հաղալալսր տիգեան լիքեան միքթիք 20 շաբեցուր մաղաղալալսր պիտիանք տըք քիլ
վն ճիշտեանքալսր հէր տրամալսր

Պարսիկալ մաղաղալսր լիքեանքեան տաղալսր ֆիլիսթիքի տրամալսր վն սոխեան ֆանկալ վն միքթիք վն միս-
քեանքեան լիքեանքեան լիքեանքեան տաղալսր կիտիլ, ֆիլիսթիքի լիքեանքեան ֆանկալ տալիք պիտիլ
Պարսիկալ լիքեանքեան ֆիլիսթիքի տրամալսր վն սոխեան ֆանկալ վն միքթիք վն միս-
քեանքեան միքթիք մաղաղալալսր տրամալսր մաղալսր ֆանկալ ինչ հէր տրամալսր տալիքեանքալսր կիտիլ, տալիք
մաղաղալսր լիքեանքեան տալիքեանքալսր տալիքեանքալսր լիքեանքեան ֆիլիսթիքի տրամալսր ֆիլի-
սթիքի տրամալսր լիքեանքեան տալիքեանքալսր

ՍԹԱՍԳՈՒՍՈՒ ՊԵՐՏԵՍԻՍԻՍ հէր լիքեանքեան տալիքեանքալսր, բաղալսր վն հօրքեան կիտիլեան տալիքեանքալսր
տալիքեանքալսր լիքեանքեանքալսր

Ճիշտեանքալսր տալիքեանքալսր :

ԵՆԵՐ ՏՈՒԽԱՆ ՀԱՊՐԻԳԱՍՐ
ՏԵԲԱԴԵՐԷ ՀԱՅԿԵՆ ԿԷ ԴԱՌԱԲԱՆԵՐԵՐԸ
Ն՝ 198 ԳԱՍԹՈՍՏ ՊԵՅԵՐԻԲ ՃՍՏԵՏԷ Ն՝ 198

Տխլութիւն Շահինի վէ դուռնահաւաք նամը իլէ միւսէն Կոտէն քիւ-
շառ իժմիթ օրտուգումով տուան Գապարիքաթընաւ Էնիթէն քաղա-
քը տառաւոր լինեալ թիւիմի վէ սկիւար թերթիկ վէ իմալ օրու
տաղու վէ տուանլիքի մնամիթը մահրաւսէնիւն արա թիւիթիւն
հարթ Էյնէթէն մահալքիթիւնն ասորուտան ասորուտա ճեպլ վէ միւ-
րապան Էքէրիթիթի վէ պու Էյնաթմիտ պիլ չը սէնէթիւնն դէրու
քէպլ իժմիթ օրտուգումով թէճրուլէ վէ մէքէթ իլէ պէրադիլ թիւ-
թիւնլէրն թէրթիպիւտն աղգաթ իմ տիկիթի վէ Փիւնաթը տուա-
նը նաադ Էնի վէ պաւուր խնի պիլ թաղով արա վէ պիւնէթը ուր
մահաառն ասորը նապարա բաթէթիլ արիւսի վէ ճիպը իժմիթ
տան խն իլնտն տուառն արա թիւմէ Էյիլ Էնէթի տան Էյն օյիթը
խալմէթ օյանաընը արիթիլիպիւտն արընալն յիւստն իլնիլն արա^ա
լըրնա նապր արիւր Էթ իտէրէթ րապէթիլ ամմիլ օրդանալիլիւն-
Էլիպիլէ իմիւսաթը օրտուգումով իչպա լուպալիւրն 18 ինթ թիւրիլի
չարընալիլ Էլիւնիւտն Էյնա իլէ ասորիլիւթ չըպարաճալըրլը թիւ-
թիւն վէ սկիւարաթը օրա միւսաառնալըն զանի պիլ Էն օգոմն լուպրէթ
օյաաղընը իսպաթ իտէճիլ ճիճիլէ ճիւսաթ թիւմառ իլէ Էյնէթի
վէ մըսաըն թաղաթիւրն պալապալըրըրլը վէ քըպըր իտէճիլ օ-
լըր ինթ մաթրալըրն վէճիճիլ իժրաւառ չալըրլը Էն թէմա լըր-
աթ վէ վէ Էնէթիթիլի քազամաճը իուտսուտառն թէճիլը դուտը
Էթ մէյնէճիլի վէ իչպալ լըթիլքաթմառն մնամիլի Էնէպիլիլէ իլ-
տէճէթ տուկանլէրաճն պանտէրլը ըւսմի արընաաղըրընառն մնամիլի
Էնէպիլիլէ Էլիւնէթը քըպըրլըրառն պիլա ըւսմի Փիւնաթը պըրնառն
դրանա Էյնէթիլիլէ իլ թըթիլք օրտուառնալ իմալ օրուրն:

ՕՆ ԱԼԹԸՆՃԸ ԼՈՒԻ
ՎԵ

ՆՍԱՆԸՆ ԻԽԹԻԼԱԼԸ
(ԲԷՎՈԼԻԻՍԻՕՆ)

—•••••

ՄԻԻԷԼԴ.ԻՅԻ

ԼԷՔՍՆՏՐ ՏԻՔ

ԵՒՐՄԻՆՃԻ ՖԱՍ

064 Ներդրումներ

ՊԻԼ քէիմէէր իչէրտէ թէլա
ուզ օլունուր օլունմազ, տիչա
ա տաւաի կիւրէտի: Էհալի պէ
տիր. պիր պուղտայ թարլա
ա պէնդէր ռի, աիր ուրսկեա

[illegible]

Գրաւ Մ. Նէքէրէ շէյլէ եւ
բջ իտի .

Զայա բնությանկան ոճ յաճախ կը
տեսնէր նաև առ փարպեղներս, յորմէ
կտու՝ հատառած միայն իրելը բաւական
մարտերով զերթ տանք այդ դիտողու-
նան: Ճեւ յառաջեալ սակաւ մի Վա-
սիկայ ի նոցանէ, ձայն զգին հեռեալ
զայնք Դեռնդի՝ կուէր զնա պատուելն
նաւասով մեծածայան: Միեւնեայ տեր,
իւնեաց տեր: Եւ նորա պատասխանի
պարտեալ, Տեալք. զանկ տաէր: Եւ
արցնայ տաղեղով. Գրաննայն ինձ ձե-
ռացեալ ընդ զեզ՝ զպիտուան և զա-
տելն օգտակարսն մտաւցսք հարցա-
ել ինձ ո՞ր երթաւ: Եւ Վասիկայ
մեծով զայս և ի մեծ արտօնելն ըն-
դգլեմով՝ տաէր զպարզմամբ. Առ տերն
մէ երթա՞մ գտունիկ ի նմանէ ըստ ար-
քան մեծ վատասելոց զհասունցումն
ինձ: Եւ արցնի Դեռնդի պատասխանի
նուեակ տա. Կարճ եղուցա՞նք զգեղ-
եակ որ պատրեալ ազդեալաց զգեղ
հեղեղ սուրբ Առեստարանին ուխտի
ինձ արդ ինչպիսի թաղաւարտութեամբ աշ-
խարհչին Հայաց կարին Արքե տալ զեղ
զստ արժանի վատասեց թոց զհասու-
նումն, սիյա և ոչ մի ինչ որ կարին տալ
նոք յայնքարէն. բայց թէ՛ արդարեւ
նաւ կնշտառնութեամբ զգլուխդ ի վերայ
ուռնոցդ ի Հայս տանի, ապա ընդ իս
Տեառն Աստուծոյ չի հասնելո՞ւ: «Փոք-
րագուց (Վասիկայ) ի նամակսն տա՛նա կառ-
մարտան» այսպէս, թէ՛ զի ես փառով
նեակ և կամ զի՞նչ է երթալը քոյրը-
նէ զուգ երկնչիւն, և ինչ որ յայնքն
տեր. արդ մի փախչիլ եւ մի երկնչիւն
յիմեմէն, զի թէ յԱրեաց տեսանէն
և նորին ուժոյ զարմարեալ եւ, մի
երկնչիւր, զարձիկ, և նամակ տանելու
սա կայրը, և զանձնս ըմբ նմա ի ծառ-
ապշուրիւն տամբ, և նա հաստայ
թէ զայսպիսի մեծ աղբանք նմա մեր
կամեալ ի ծառայութիւն տամբ, խնդր
թիւտար և կամեալ յանձն առնու, և զոր
տայ մեզ. և նոքա և մէք մխարան
եալք՝ միշտ աղխատ ունիլք զտէրն Այ-
րեաց և զԱրիս: Ապա թէ՛ կայսրն Այ-
րեզգաղտնայն ինչ խոյճի և չնաւանէ զիւր-
օգուտն, և ես մինչ Վարց մարդպանն
էի և գուռն Աղուանից յիմում՝ ձեռնի-
նք, բազում զօրագլուխք Հննայ ընդ
իս բարեկամայանս ուխտել և երբմամբ
և այսօր նովին երբմամբ երկնէկեն
սա իս. և հարկք ամենայն աշխարհ
հօր Հայոց տա իս են. և զործած
կարք ամենայն յիմում ձեռնի են
և այլ ևս բազում կարասի զոր ի Փար-
սիկ զործովակալան հանի՝ որ աստ ի
Հայոց էին, և յիմում գամձի կայ. յոր-
մէ թէ՛ զվի մասն Հննայ աստեղ
անոր այնչափ ստատիկ հանձն՝ Հնոս
որչակի զի հողից Փարսից՝ չբաւեցէ նոց
այս յաւարի » (Փարսեպէ)

Այն զգե՛մ մինչև Ե. դար, մեր նախ-
նեպոս Հայ ժողովրդիկան լեզուան, որո-
սապարտութիւնն մատուցողական լե-
զուէն բաւական զգայի՜ն այս լեզուի
փորձն Ե վարժ հայ ականջաց: Այս-
նախին ժողովրդական լեզուին զեղե-
րէ՛կ տրինա՛ն, ինչպէ՛ս արդէն յիշե-
ցինք, Բուզանդ: Հասարակ խառնակ
ցութեան ձևեր, կրկնութիւնը, յե-
ղեղն աղատութիւնն որ լայն թէ աքա-
ղուի կերթայ զերկարական խմբան

էն՝ կարծեցուցին ոմանց դիպուկանքը մանկաբլի և գուն Հէկ մասնեանդը, արևմտի և անհեղեղը . բայց Բուզանդը, Բուսարի մանաւանդ կրբե իսկայն ի ժողովրդերէն՝ քան կը գրէ իրբն մասնեանդը : Բուզանդ ոչ միայն քան ինքնիկն այլ և ըստ լեզուին չբնաղ գտնէ՞ մկր Հնադարն լեզուին ապին մնաղանքն մէջ : Եթէ մանր միտ գրուի, հայ լեզուի հոգին այն հին Ժողովականական պիտի գրուի չափով ինն նաւ Եղիկի : Բացց Բուզանդը մամաւանդը՝ կը ցուցնէ թէ «(գրաբարամուլաց երաղնեղէն մըն) չէ՞նք : (կեղած է ժամանակ, և այդ ժամանակն յոյժ երկար տեղած է, յորում հայ մայրն գրաբար կը խօսէին, հայ ժամանականերն դիմարդ նոմակ կը գրէին, հայ գործունեաներն դրաբար հրաբաններն կը տային և հայ զինուորն գրաբար լեզուաւ կ'երգէին իւրեանց պատերազմական երգերն :» Հաս կը հարցունենք մեր օրոտոմտաւ արքեպիսկոպոս, Եղած է ուրեմն «կի ժամանակն յորում գրաբարն աշխարհնարարի դերը կտաւարած է,» և, «ո՞ք են այն «Երաղնեղնուր» յօրաց «գինեգրն և ցուցնել թէ գրաբարը գինեգրն մէջ մնալու աւ կամ արգելադրան դիւանատունն ոմանց մէջ միայն գրուած է :» կամ արդէնք տա՞ն «Բուռահայ գրաբարը «ուռաւմնապէս» քննած է մեր հին լեզուն, թէ «գրաբարն այն նիւ տակ տրուով հասած է մեզ, ոչ մի ազգային կենդանի լեզու եղած է երբէն :

Թէ այն վերան գործը օրինակն ունենք զլիւսաօրապէս առ Բուզանդայ յետ և, զարտն սկսաւ, ոչ միայն ժողովրդեան թերքան, այլ և ի դրուած մասնետաղարց սակաւ առ սակաւ փոխուիլ, մինչ և լինել անանանգրկն : Մնալ ի հին մասեանա միայն, զարմանալ, և, եթէ նստուենք քաղցրաբանք միշտ ազգայն ոչ ցրուելով այլ և այլ երկիրներն անկաւ ընդ օտար ազգեցեութեանք լեզուաւ, բարդիւք, երբեմն նաւ. կը բռնիք : Ուտիւք և որք միանգամայն օտար ազգեցեութեանց հօրիւղոնն մէջ կը հայնն լեզուին փոխարին, նաւ եւ հնարեալ կը տեսնեն թէ գրաբարն եղաւ և երբէք ազգային կենդանի լեզու :

Գրաւոր մեռեալ լեզուի խելոցոյն պարտ է դեռել զիրուն մեռեալ լեզու այն է զոր խառաղ աղէն Բնեւոր է բարոյութիւն։ Արդ, Հայաց աղէն ջրէ ջուռն չէ, ուստի և ընդհանոր լեզու աղգին, որ է գրապար հօգւած Հայ յերէնն, չէ, չէղի խառնել, մեռեալ. դեռ. հայ Հայ աղգ, և իւր զիւր լեզուի լեզու. իր Հանաչէ գրաբարսն, իբրև նշուիրական կը սիրէ, կը յարգէ և չէ խառալ Թողած գալիս, այլ կ'ոսանի, և ըստ պիտոյից և տանելոյ տա մանակի վարկ և նովալ։ Ոմանք խաբուրն յօրինակէ անտիւ Բամանակ լեզուալ, և մանաւառեղ Խապլէրէնիւր և կը կարծեն թէ, ինչպէս այն լեզու խապլիւրիցն զլատիւրէնէն և իղրէն հարձ իշխան, նոյնպէս ալ խաբհարարսն ալ խապլանել զգրաբարսն և լինել անձիւր հիմը Բայց այս տրամաբանութեան հիմը սխալ է։ Բամանակեան լեզու գորակն սակ Մաքսիմիլիէր, չեն ու

խորհրդարար Հասիններեն: Ոչ թէ Լա-
տիններեն տալաւ, փոխադրով եղաւ ի
տալերէն, կամ Գաղղիերէն կամ Սպա-
նիերէն, այլ օտար ջեղեր, որոյն հը-
րանքէ, Գոթացիք, Նորմանք, Լո-
կալաթք, արեւելի Հռոմէական գա-
ւառաց, ծաղղեցուցին զլեզուանք իբրեւ
և անկատար լեզուս զի գաւառներն
Հատրճարմով փոխելով, յաղաւելով
ձեւելով զայն ըստ իւրեանց ասկի: Այս-
պէս կազմեցան նախ այլ և այլ րոմե-
նական լեզուք. յետոյ, երբ այս
մասնական լեզուք միասն վերել տալիս
զորաւոր, մասնաձայնական Հարին ըս-
տիպէր զմասնաձայն միասնեամբ զի-
նէ ի Հատրճներէն և առնել նոր փո-
խառութիւն, ասորբեր ձեւով և պո-
ստիւն քան զառաջին լեզուանք, և
պէս այն րոմանական լեզուք եղաւ
ոմն իտալերէն, ոմն Գաղղիերէն և ոմ-
ն Սպանիերէն: Այս լեզուք կը նմանի
սուր երկրի բուռն և տաւառ. նոց
մեծ աղետ աշխարհակալաց, մինչ աշ-
խարհալար մեր նման է գրեթե աշ-
խարհակալաց ամենայն կուրսեաց, կ'ա-
րիւն այնու որ օտարին է, Հատրճա-
րանգալար գէշու նախին պայծառու-
թեան իւրեանց:

Բաղմարիակի քրիստ մեր ստեղծ-
թէ քրիստիւն և աշխարհալարի վէ-
յառաջ եկած է ոչ այնչափ ի տարբե-
րութիւնէն սղկաւան, որչափ յայլ և այ-
կէտէն նկատելով զմի և զայնոն ինչգի-
ւ և թէ քրաբարեանքն աշխարհալար
եան յորթըմունք անուան միայն տալ
բերութիւնք են, քանզի երկրիցն
քրաբարեանքն և աշխարհալարեանքն
մի և նոյն շաղկ. ըմբռնանալ, և շա-
ւիղ մի միայն է և ոչ երկու, այն է
որովայն արդէն ապացու, բարձունն
սուր աղբյուրութեան, քանզի զերթի-
ւանն աղբյուրութիւն աշխարհալարու
մասնաւանդ մըրայն, ի քրաբարեան, «
զերեւ անգղիւ որ կը իրածուի ինեւ
գիւմըրէն ի վերջն անուան, արդիւն-
է օտար աղղեցութիւնն: Թէ այս շա-
ղկ. յառաջ երկրալի ո՛ր և պիտի Հա-
նինք, այլմէն գիտել անհնար է, Հա-
նանալան է ասկիցն թէ քրաբարե-
աշխարհալար, ինչպէս նաև աշխար-
հալարի վերջ միմեան, քան թերեւ
պէս ի Հանդիւր: Գրաբարեան և աշխար-
հալարի վէճն արգարեւ չէ բոլորով
անօգուտ և չարի և պայման յառ-
եթելալով ի շաղկի քրաղացման
երկրալի մըրայն կախեալ կայ ի սեռու
թեռնէ և յախօթակազ իւրաքանչիւ
նորք. գգգգանալ պարտ է սակաւ-
նիւրէն և նախապատրաստել, երկ-
խաղք որ կուտան դառնալ յետս
զկայ առնուլ: Ի վերջոսին կը իր-
տեմք գգգգանալ ի Հանալայ բառն
քրաբարեի ուսումն, իբրեւ ասեղծով
ի քրաղոցայ, ասպ թէ ոչ կը խնու-
զակն յառաջախմութեան ոչ լեզու
միայն, այլ և մտայ, յորոց և ոչ
կարգի կէս և կեպ առնող միայնով

Ա. Մ. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

ըթիժի թապիր օլունան տախիլի
նէզարեթիկնէ նապա խախտի: Պօ-
տո Սէրբիսդոպոլը մէօհիւր մո-
հաֆլըզ օլտու: զօնիլ աըլա թի-
տո իթն տէ հարպիկն նաըրը
ղընա թալին խախտի:

Միրապօ ունուտուլտու . պո-
նուն սեպպիլ շու տուր քի, Լ
նէքէր մուսուլմանի յիւն ֆաի-
սիդ զէօրտիւ, վէ եաթիտէ էն
յառնէ իհիժիմաի օլարաք, մո-
խապարալը զանի իժմաի, իլիժէ
կիւնտէն մէպալը մուսաիլէ,
(Միրապօ) միւշարիլէհ ըհհա
տէվէլէթ (նէքէր) ալէյհիւնտէ
տալէլէթ պալլարաք ~

Մամաֆիհի զգոստոսըն տէօ-
տիւնհիւ կիւնիւ գիւրուտ իժմ
խաի:

Միլիթը մեծ խիստ եղբայր մե
րիւր սաղազը տընըն ինքնիմարտ
դառնունը էստանիկն պայքարե
(Հոյակոթ արեւելէ լէ եղբայր լաւնաւի հո
գարար պէնտիստը) պուրտունմարտը
գարար լէ ըմբիւր իտիւ
Պէտանանամէն մէջըրիւր շու
թիտէրի տիր •
Պէտանամէն Սոցիալիստ լէ
պէտէն լէ միւսամիլիոնաւոր
լար • Ճէմիլիթը պէտէն ինքն
ու

թիմէ յայլապի՝ փորտէի ուսուս
հէ իւզէրինէ մուէտտէ օրապիլին
«Պրիմիւսիմէ ճէ իսլիէթը սիլապի
նին մազաւտի՝ էպիւնի ատտէ
հուգուզը թապիլիէ վէ էսաօյի
սլինին մուհաֆազսընտան իպ
րէթ տիր։ Հուգուզը մէջքի
իսէ՝ հուրրիլիէթ, թատարու
էմլալ, էմնիլիէթ, վէ թատար
եաթա մուգալիէմէթ տիր,
«Պրիմիւսիմէ հուգուզը հիւրի
րանի գաւտտի՝ էսաօյն իսլիէթ
իւլէրէթնէ մըքրիլից սըր։
Ապիր հէեեթ, հիւ պիր ֆեր
տօղըռտան տօղըռայա գաւտ
մէքիլիւտէն սուտուր իթմէն
նուֆուզ ու հիւքիւմէթին հըֆի
տէմէզ։

ՀՀուրբիւթ տէնիւն չէյ օտ
քի, ստիւրնէ հեր նէ մուղբը ս
յիւ իտէ եաբըւապիւրն: Պուս
րէթիկ, պէհէր ֆերաթն հուգու
թաթիկիւտիս իրիկամլինէ հուտո
եալընդ չու տրըբ քի, ճէմիլէ
պէշըրկիշին տիկէր պէհէր ազ
սը տա այնը հուգուգըր իսթի
իտէճէք տիր: Պուս հուտոտաթ
նուն ին յայնի օլունամազ:

(Պահուներն եալընդ ճէմիլէ
պէշըրկիշէ մուղբը օլան էֆօ)

մեն իրմէկէ հազգը վար տըր
Հէր նէ քի գառուն վասթապը
լա թահթը մէմնուրիմէն արնմ
մըշ իթ, ո շէյ մէն օլունմաթ
վէ քիմաէ գառունըն էմի իթմ
տիկի շէ ին իճրաւընա մէհպ
խալիէմէդ :

«Գառուն» միւրատըռ ումուսին
պէյանը տիմէք տիւր : Պիճիւմ
էվաթը վալմանըն՝ եա պիզպ
վէ եաթաթ վէքիւլէրի մարիֆէթի
լէ գառունըն թանաթ ու թէշըր
ինէ հազգալըռ վար տըր : Գա
ռուն էրէքը հմաշտէ վէ կէթի
թէէտիպտէ հէփօի իշին պիւր
մալը տըր : Պիճիւմէն էպնաի վ
թաթ գառուն նապալընտա մի
սալի օլտուրէվալընտան, զէն
իւթիւրաթալընա կէօրէ, վէ եա
լընըզ քէնտի ֆալիլէթ վէ տիւր
յէթիլի ապշէնտէ, պիւճիւմ
րիւթպէ, մէմուրյիյէթ վէ լըտմ
թըռ ումուսինէ միւլէնաթվիլ
զպպալ օլտւնապիլիլըրէ :

«Հէր քիւր օլտըր իսէ օլտուն, եա
լընըզ գառունըն թպյին իթտի
սհվալ սըրաթնտա վէ անթի կէօ
թէնտիլի ստըրթաթէ հէհհաի,
թէվզիֆ վէ հապս օլտնուր : Հ
քիմէր էվամիլի սիւսթէպիտտ

նէ թալէպ, իրսալ, իճրա իտ
վն եա իճրա իթթըրըրէք իս
թէճտոյպ օլունմալտըրըրա . լ
քնն հէր էվլաոր քվթան՝ գաւոն
ահքեաւննա թէվֆիգաւն ճէպ
եա թէվդիթ օլունննա , տէ
հայ իթաաթ իթմէլն տիր . մ
գալէմէթ իտէր իսէ , գապ
հաթըլ օլուր :

«Գանուն» թէմամը թէմամը
վն աչըգտան ալըլա իդթիղտ
տէն միւհաղթըրար թէհսիս ի
մէլն տիր , վն քիմ օլըրսա
սուն , գապաղհաթտան էվլէթ
էսիս վն իւսն օլունան վն սուր
թը մէշըրունէտէ իճրա վն թա
պիգ իտիլէն պիր գաւունա թէ
Ֆիգաւն թէէտոյպ օլունապիլիր :

«Պիր ատաման» թէվդիթի բ
էլզէմ կէօրիլտէ տէ պիլէ , գ
պահաթը թէպէյիլուն իթմէս
գատար գապաղհաթըր փարզ
լունմաթը լաղըմ կէտիլիլնու
մէրգըրուն տէրտէթի իչիլն լ
զում օլմաթըրը հայտէ , գան
մուհիպիլնէ չիտաթմ իսթիմալ
լունմաթը տըր :

(Տէգ-7.)
